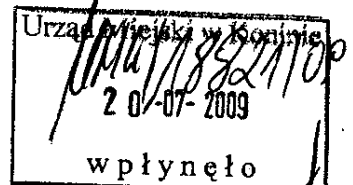

Uchwała Nr 11/581/2009

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 15 lipca 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r o regionalnych izbach obrachunkowych (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej:

o r z e k a

nieważność uchwały Nr 442 Rady Miasta Konina z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 188 Rady Miasta Konina z dnia 21 listopada 2007 roku w sprawie ustalenia stawek opłaty targowej z powodu sprzeczności z przepisem art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 Nr 121, poz. 844 ze zm.)

U z a s a d n i e n i e

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 17 czerwca 2009 r. Rada Miasta Konina zadecydowała o zmianie postanowienia § 2 ust. 3 uchwały w sprawie ustalenia stawek opłaty targowej obejmującego ustalenie wynagrodzenia za inkaso w ten sposób, że w miejsce wynagrodzenia w wysokości 1 % pobranej opłaty targowej ustalono:

„Wynagrodzenie dla inkasentów określonych w § 2 ust. 2 pkt 1, 2 ustala się:

- 1) dla targowiska – zieleniaka przy ul Chopina w wysokości 70 % pobranej opłaty targowej,
- 2) dla targowiska przy ul. 11 listopada oraz ul. Wodnej w wysokości 1 % pobranej opłaty targowej”.

W postanowieniu § 2 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 uchwały Nr 188 Rady Miasta Konina z dnia 21 listopada 2007 roku w sprawie ustalenia stawek opłaty targowej określono, że na targowisku przy ul. 11 Listopada i Chopina inkasentem jest Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Koninie Sp. z o.o. a na targowisku przy ul. Wodnej inkasentem jest Gminna Spółdzielnia „SCH” w Koninie.

W uzasadnieniu do uchwały, podpisanym przez Prezydenta Miasta Konina Kazimierza Pałasza, podano: „W związku z przewidywanym w II połowie kwietnia zakończeniem budowy placu targowego - zieleniaka przy ul. Chopina, Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie wystąpiło z wnioskiem w sprawie podwyższenia wynagrodzenia inkasa od pobieranej opłaty targowej.

Spółka uzasadnia swój wniosek tym, że prognozowane przychody i koszty wykazują dla firmy straty. Przewidywany roczny koszt funkcjonowania zieleniaka wyniesie ok. 100 tys. zł. Głównym źródłem przychodów z zieleniaka będzie opłata pobierana od kupców oraz wynagrodzenie inkasa. Powstałe w wyniku zrealizowania inwestycji obiekty stanowiąc będą własność spółki i będą podlegały amortyzacji. Roczny koszt amortyzacji obiektów zieleniaka wyniesie ok. 40 tys. zł. Zwiększenie wynagrodzenia inkasa pozwoli na zmniejszenie przewidzianej straty na zieleniaku.”

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) zawiadomiła przedstawiciela Miasta Konina o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały Nr 442 Rady Miasta Konina z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 188 Rady Miasta Konina z dnia 21 listopada 2007 roku w sprawie ustalenia stawek opłaty targowej z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia sprawy na dzień 15 lipca 2009 r.

W piśmie z dnia 10 lipca 2009 r. Prezydent Miasta Konina wskazał, iż w § 2 ust. 3 uchwały Nr 442 dokonano zróżnicowania wynagrodzenia inkasentów w zależności od targowiska, na którym opłata targowa jest pobierana. Prezydent argumentował, iż z dyspozycji przepisu art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wynika jakiegokolwiek ograniczenie w ustaleniu wysokości wynagrodzenia za inkaso, przy jednoczesnym braku ustawowej definicji pojęcia „wynagrodzenie za inkaso” i przepis ten nie wskazuje jakimi kryteriami powinna kierować się rada gminy podejmując uchwałę w tym przedmiocie.

Powyższy przepis nie zawiera dolnej i górnej granicy tegoż wynagrodzenia, co – w ocenie Prezydenta – oznacza, iż ustawodawca pozostawił kształtowanie wysokości wynagrodzenia za inkaso do uznania rady gminy. Prezydent podkreślił, że przepis ten nie nakazuje również, aby wynagrodzenie było jednakowe dla wszystkich inkasentów oraz nie zakazuje jego różnicowania, a wręcz przeciwnie pozwala na różnicowanie stawek wynagrodzeniem za inkaso przy braku wyraźnego zakazu ustawowego.

W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że wynagrodzenie za inkaso winno być ekwiwalentne do nakładu pracy inkasenta i wartości poniesionych przez niego nakładów.

Rozpoznając sprawę przedmiotowej uchwały w dniu 15 lipca 2009 r., Kolegium ustaliło i zważyło, co następuje.

Stosownie do przepisu art. 19 pkt 2 ustawy podatkowej rada gminy może zarządzić pobór opłaty targowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. W myśl przepisu art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 Nr 8, poz. 60 ze zm.) inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Ustawowe sformułowanie użyte w przepisie art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych "wynagrodzenie za inkaso" przesądza o tym, iż ustalone przez radę gminy wynagrodzenie za inkaso opłaty targowej może być związane wyłącznie z wykonywaniem czynności pobrania przez inkasenta opłat od osób dokonujących sprzedaży na targowiskach i terminowym odprowadzaniem zebranych opłat na rachunek bankowy organu podatkowego.

Powiązanie wysokości wynagrodzenia za inkaso z czynnościami wykonywanymi przez inkasenta nie oznacza braku możliwości zróżnicowania wysokości wynagrodzenia za inkaso. Nie oznacza to jednak, iż Rada Miasta może określać wysokość wynagrodzenia w sposób dowolny. Zatem wysokość wynagrodzenia za inkaso winna pozostawać w związku z obowiązkami inkasenta wynikającymi z ustawy ordynacja podatkowa, np. zróżnicowanym terenem lub wielkością obszaru na którym pobierane są opłaty, nakładem pracy i czasem poświęconym przez inkasenta na wykonywanie czynności inkasa.

Zasadny jest pogląd przywołany w piśmie Prezydenta Miasta Konina z dnia 10 lipca 2009 r., iż w orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że wynagrodzenie za inkaso winno być ekwiwalentne do nakładu pracy inkasenta i wartości poniesionych przez niego nakładów. Stwierdzenie takie zawarte zostało w uzasadnieniu wyroku WSA w Rzeszowie z 23 sierpnia 2005 r. sygn. akt I SA/Rz 224/05. Powyższa teza potwierdza tylko stanowisko, iż przy ewentualnym różnicowaniu wysokości wynagrodzenia za inkaso należy wziąć pod uwagę takie elementy, które wiążą się z czynnościami wykonywanymi przez inkasenta.

Rada Miasta Konina różnicując w przedmiotowej uchwale wysokość wynagrodzenia za inkaso opłaty targowej kierowała się wnioskiem Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie, wyznaczonego na inkasenta na zieleniaku przy ul. Chopina, w którym spółka wносиła o zwiększenie wynagrodzenia za inkaso w związku z przewidywanymi stratami jakie będą ponoszone przy prowadzeniu targowiska przy ul. Chopina.

W ocenie Kolegium Izby inkaso nie może być traktowane jako forma dofinansowania podmiotu, któremu powierzono czynność inkasa.

Zatem podjęcie przez Radę Miasta przedmiotowej uchwały, w której zróżnicowano wynagrodzenie za inkaso z uwzględnieniem okoliczności nie związanych z poborem opłaty targowej, pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 19 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Z tych względów Kolegium postanowiło jak w uchwale.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

Grażyna Wróblewska
Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.